

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.393 van 24 juli 2013
in de zaak A. 207.381/XIV-34.722**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Norbert Verbeke
kantoor houdend te 2060 Antwerpen
Nachtegaalstraat 47
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 19 december 2012, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 91.531 van 13 november 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 9341 van 16 januari 2013 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verweerder heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 juni 2013 om 10.30 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anneleen De Meu, die loco advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Annik Haegeman, die loco advocaat Norbert Verbeke verschijnt voor de verweerder, zijn gehoord.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verweerder dient op 19 januari 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) in. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding verklaart die aanvraag met een beslissing van 20 april 2012 niet-ontvankelijk.

Op 2 augustus 2012 stelt de verweerder tegen de voornoemde beslissing een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigt de beslissing van 20 april 2012 met een arrest van 13 november 2012. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij werpt in een enig middel de schending op van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, van de omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen ten gevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006, meer bepaald bepaling II C 1-b en van het “beginsel van de hiërarchie der rechtsnormen iuncto het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”. Zij citeert de motivering in punt 2.3 van het bestreden arrest en voert aan dat de rechter in vreemdelingenzaken ten onrechte van oordeel is dat het door de verweester bij de actualisatie van de aanvraag van 19 april 2012 voorgelegde paspoort in overweging moest worden genomen samen met de documenten die bij de aanvraag om machtiging tot verblijf werden voorgelegd. De eerste rechter besluit ten onrechte tot een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Volgens de verzoekende partij blijkt uit het administratief dossier afdoende dat de aanvraag niet vergezeld ging van een kopie van een identiteitskaart zodat de gemachtigde ambtenaar de aanvraag terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard. De gemachtigde ambtenaar heeft rekening gehouden met het bij de actualisatie gevoegde paspoort en uitdrukkelijk gemotiveerd waarom dit niet in aanmerking kon worden genomen.

De verzoekende partij vervolgt dat deze zienswijze aansluit bij de uitdrukkelijke wil van de wetgever en dat ook dienstig kan worden verwezen naar de omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen ingevolge de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006, waaruit blijkt dat een kopie van een identiteitsdocument of de motivering waarom de betrokkene in voorkomend geval van deze verplichting zou zijn vrijgesteld, in de aanvraag moet worden opgenomen. De Raad van State heeft in zijn arrest nr. 219.256 van 8 mei 2012 reeds geoordeeld dat het gaat om een ontvankelijkheidsvoorwaarde. De verzoekende partij besluit dat het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet op de wet kan primeren zodat het oordeel van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in strijd is met het beginsel van de hiërarchie der rechtsnormen.

5. De verweester stelt in de memorie van antwoord dat noch uit de wettekst noch uit de memorie van toelichting bij artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan worden afgeleid dat het uitgesloten zou zijn om een ontbrekend stuk toe te voegen aan een reeds ingediende aanvraag. De actualisatie van een aanvraag vormt een aanvulling op een reeds hangende aanvraag om machtiging tot verblijf en is er derhalve een integraal onderdeel van.

De omzendbrief waarnaar de verzoekende partij verwijst kan volgens de verweerster niet als verordenend worden beschouwd en moet dus worden geïnterpreteerd in overeenstemming met artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en de wil van de wetgever. Zij acht de verwijzing naar het arrest van de Raad van State van 8 mei 2012 niet relevant vermits het een andere zaak betrof. Er is ook geen expliciete mogelijkheid tot het niet-ontvankelijk verklaren van een aanvraag voorzien zoals in het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot uitvoering van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De verweerster besluit dat het standpunt van de verzoekende partij tot hetodeloos opstarten van een nieuwe procedure op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet leidt en er op dit vlak geen beslissing van niet-ontvankelijkheid kan worden genomen, zodat dit standpunt onredelijk is.

6. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekende partij het middel. Zij voegt toe dat de omzendbrief van 21 juni 2007 op algemene en dwingende wijze expliciteert hoe artikel 9bis van de Vreemdelingenwet moet worden geïnterpreteerd en uitgevoerd, zodat hij méér dan een louter intern bestuurlijk voorschrift vormt.

Beoordeling

7. Artikel 9bis, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de machtiging tot verblijf in buitengewone omstandigheden “en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt” kan worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is volgens het tweede lid van die bepaling niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen noch op de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument in België te verkrijgen op geldige wijze aantoont.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument en de gevallen waarin die voorwaarde niet van toepassing is, gelden voor de wijze waarop de aanvraag om machtiging tot verblijf kan worden ingediend en betreffen derhalve de ontvankelijkheid van de aanvraag. Die voorwaarde is opgesteld in identieke bewoordingen als aanvankelijk in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet het geval was en het Grondwettelijk Hof heeft daarover in zijn arrest nr. 193/2009 van 26 november 2009

uitdrukkelijk gesteld dat het gaat om een “ontvankelijkheidsvoorwaarde met betrekking tot het bezit van een identiteitsdocument”.

De vraag of de indiener van een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet moet beschikken over een identiteitsdocument, geldt dus op het ogenblik van het indienen van die aanvraag. Het beginsel dat een bestuur op het ogenblik dat het zijn beslissing over dergelijke aanvraag neemt rekening moet houden met alle elementen waarover het op dat ogenblik beschikt, doet geen afbreuk aan de voormelde ontvankelijkheidsvoorwaarde.

Te dezen is in het bestreden arrest uitdrukkelijk vastgesteld dat de huidige verweerster op 19 april 2011 (lees: 2012) per fax een kopie van haar paspoort aan de verzoekende partij heeft meegedeeld. De aanvraag om machtiging tot verblijf werd ingediend op 19 januari 2011. Door te oordelen dat de huidige verzoekende partij bij het nemen van de aanvankelijk bestreden beslissing kennis had van het identiteitsdocument van de verweerster en door te stellen dat de huidige verzoekende partij niet alle elementen die op het ogenblik van de aanvankelijk bestreden beslissing in het dossier aanwezig waren in overweging heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet opgenomen ontvankelijkheidsvoorwaarde geschonden. Het enige middel is in die mate gegrond en die vaststelling volstaat voor de vernietiging van het bestreden arrest.

BESLISSING

- 1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 91.531 van 13 november 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**
- 2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overgeschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.**
- 3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**

4. De verweerster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig juli tweeduizend dertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen